

[ומקדש] קידוש היום וחותם במקדש השבת יש' והזמנים ואם חל
היום אחר השבת
... עלה יין וקדושה נר הבדלה וזמן ולאחר שמקדש קידוש
היום מביאין
15 [מים ונוטלין] כולם ידיהם ומברך על נטילת ידיים ואחר כך
מביאין מיני ירקות
[כגון חסא או גרגירא] או כרפסא ומביאין לפניו חזרת ששמו
סליקה שעושין אותו
ובמקומנו מן תמרים ולוקחין כל אחד ואחד מן הללו שלשה
מיני ירקות ומב'
[ב"א יי אלהינו מ"ה בורא] פרי האדמה ומטבלין בחזרת ואוכלין
וחוזר' ונותנין כל
20 ... ול יין ומביאין שיש עליו לחמא עניא ומן ירק דמתקרי
... ומביאין [קערה] שיש בה ... ול ובלבד שלא יהא ו...
... ומגשה את השולחן ואו' לו מי שהוא מקדש קידוש
... את השולחן אתמול היינו עבדים והיום בני חורים

13. היום. [=ביום א' של שבת.

14. שמקדש. לשון קצר במקום, ולאחר שקדש ושתה, והשלם בראש השורה: סדרו שנה
משלמעלה.

16. כגון. השלמתי על פי סדר ההגדה בסדר רב עמרם, ועין שורה י"ח: מן הללו ג'
מיני ירקות ובסדר ר' עמרם נמנו כאן חמשה מינים. חזרת. טעות סופר העלת לעינים וצ"ל
כמו שהוא בסר"ע, חרוסת, וכן סליקה ט"ס שסליקה היא מין ירק (באנגלית beet ובאשכנזית
Mangold) ואינו נעשה מן חסדים, ובסר"ע חליק"א נראה שהיא מלה ערבית ואף שאין
בירי לפרשה.

19. בחזרת. צ"ל בחרוסת, עין ההערה שלפני זו.

20. יין. נראה שצריך להשלים בראש השורה, [אחר ואחד כוס של] יין ומה שנראה
כו' קודם הל' הוא החלק הנשאר מן הש'. שיש. חסרה המלה שולחן קודם שיש. ומן. =
ומין.

21. בה. לכאורה נראה שצריך להשלים [ב' מיני חבש]יל 'ובכ"י קשה להפריד בין י'
לו', אולם ממה שנאמר בסוף השורה שלא יהא נראה קצת שצריך להשלים, בשול, ופרשו
בשר בשול והו', האות האחרונה שבשורה היא התבה הראשונה מן זה וצריך להשלים זה
הבשר צלי, עין משנה וגמרא בפסחים נ"ג, א'.

22. ומגשה. נראה שצ"ל ומנסח והוא כמו עוקר.

23. את. השלם בראש השורה, היום אחר שעקרו-או שסחו-את וכו'.

..... דוני' ואו' אחריו מאי לחמא עניא דיאכלו אבהתנא

25 לישנא בארעא ומניחו לשולחן לפני. ...

ואו' אותו שמקדש: מה

[נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל] הלילות אין אנו מטבלין

אפילו פעם

[ואחת הלילה הזה ב' פעמים שבכל הלילה] אנו אוכלים חמץ

ומצה הלילה

הזה כולו מצה

א', ב'

עבדים היינו לפרעה במצ' ויוצ' יו' ממצ' ביד חזקה ובזרוע נטויה
לפיכך

מצוה עלינו לספר ביציאת מצ' ואפילו כולנו חכ' כולנו גבונים
וכלנו יודעים את

התורה מצווה עלינו לספר ביציאת מצ' ואפ' כול' זקנים כול'
ישישים כול' יודעים

את התורה מצווה עלינו לספר ביציאת מצ' וכל המספר ביצ'
מצ' הרי זה משובח / ומעשה בר' אליעזר ור' יהושע ור' אלעזר
בן עזריה ור' עקיבה שהיו מסובין / בבני ברק והיו מסיחין ביצ'
מצ' כל אותה הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם / רבותינו
היגיע זמן קרית שמע של [שחרי]ת אמ' ר' אל[עזר] בן עזריה הרי
אני כבן / שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יצי' מצ' בלילות עד
שדרשה בן זומא שנ' / למען תזכור את יום צאתך מארץ מצ' כל

24. דוני'. אפשר שצריך להשלים כך וכל המסובים שומע'. מאי. צ"ל האי חזק עקר
ולא הא כמו שהוא בספרים שלנו, שלחמא הוא לשון זכר והא לשון נקבה. דיאכלו. די אכלו.
25. לפני. השלם, מי שהוא אוסר הגדה, עיין ספר ר' עמרם ל"ח, ב' ומניחין לשולחן
בפני מי שאוסר הגדה, ומוסיף הגאון ואומר שמי שמקדש הוא הוא שאומר אותה, עין שורה הבאה.

1. עבדים. נוסח מה נשתנה נתקצר ולא נאמרו כאן אלא ב' השאלות הראשונות. לפיכך.
לפנינו הנוסח משונה ועין הפתיחה.

3. ישישים. לא נמצא בנוסחאות השונות של ההגדה.

5. ומעשה. לפנינו מעשה ולפי נוסח הקטע נראה שהמעשה הוא חלק מהפסקא, עבדים היינו.

6. מסיחין. מסיחין.